

Ministerie van Financiën

> Retouradres Postbus 20201 2500 EE Den Haag

Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA 's-Gravenhage

**Directie Buitenlandse
Financiële Betrekkingen**

Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 20201
2500 EE Den Haag
www.rijksoverheid.nl

Ons kenmerk
BFB 2014-332M

Uw brief (kenmerk)
2014Z02028

Bijlagen

Datum 13 februari 2014
Betreft Beantwoording vragen lid Klaver (5 februari 2014)

Geachte voorzitter,

Hierbij doe ik u de antwoorden toekomen op de vragen van het lid Klaver over het intergouvernementele verdrag over het Europese bankenresolutiefonds onder nummer 2014Z02028.

Hoogachtend,
de minister van Financiën,

de minister van Buitenlandse Zaken,

J.R.V.A. Dijsselbloem

Frans Timmermans

Antwoorden van de minister van Financiën en de minister van Buitenlandse Zaken, over het Europese bankenresolutiefonds (ingezonden 5 februari 2014)

Directie Buitenlandse
Financiële Betrekkingen

Ons kenmerk
BFB 2014-332M

Vraag 1

Bent u bekend met de opvatting van onder meer de onderhandelaars van het Europees Parlement 1) en de jurist René Repasi 2) dat het onrechtmatig is om het Europese bankenresolutiefonds (SRF) te baseren op een intergouvernamenteel verdrag?

Antwoord

Ja.

Vraag 2

Kunt u op elk van de geuite bezwaren tegen de intergouvernamentele aanpak afzonderlijk ingaan, met name op de strijdigheid met het beginsel van loyale samenwerking (artikel 4, lid 3 VEU), met het beginsel van institutioneel evenwicht (artikel 13 VEU), met het beginsel van democratie (artikel 10 VEU), met de standstill-verplichting voor lidstaten op het moment dat de Europese Commissie een wetgevingshandeling heeft voorgesteld en met het uitgangspunt van gelijke behandeling van alle banken in de deelnemende lidstaten?

Antwoord

In het algemeen merkt het kabinet op dat het verdrag nog in onderhandeling is en dat teksten daarom nog aan verandering onderhevig zijn. Om die reden kan het kabinet niet een volledig beeld schetsen van alle elementen van het ontwerpverdrag. Wel kan vast het volgende worden opgemerkt.

Volgens het kabinet is de intergouvernamentele aanpak niet in strijd met de genoemde beginselen. De verplichting van lidstaten om de geïnde bijdragen te storten in het SRF en de transitie van beperkte naar volledige risicodeling worden in het intergouvernamenteel verdrag geregeld. Hoewel de Unie de bevoegdheid heeft om deze zaken te regelen, heeft zij deze zaken niet geregeld. Dat betekent in dit geval dat de lidstaten hierin op deze onderwerpen wetgeving en juridisch bindende handelingen kunnen vaststellen (artikel 2 lid 2 en artikel 4 VWEU). De genoemde bezwaren gaan er daarom ook ten onrechte van uit dat waar zowel de Unie als de lidstaten een bevoegdheid hebben om te handelen, zoals bijvoorbeeld op het terrein van de interne markt, lidstaten niet gezamenlijk die bevoegdheid buiten de Unie om mogen uitoefenen. Omdat het om een uitoefening van een nationale bevoegdheid gaat, gelden ook de nationale democratische eisen en niet die van de Unie. De intergouvernamentele aanpak vormt dus geen schending van art. 10 VWEU.

Voor wat betreft het beginsel van loyale samenwerking gaan de genoemde opvattingen ten onrechte uit van de veronderstelling dat het bewust niet gebruiken van een bevoegdheid van de Unie in strijd is met dat beginsel. Uit het Unierecht kan echter geen plicht tot gebruik van een gedeelde bevoegdheid worden afgeleid. Kenmerk van een gedeelde bevoegdheid is immers dat men kan kiezen voor een uitoefening door de Unie, door de lidstaten of voor het niet uitoefenen van de bevoegdheid. Zolang de Unie, zoals in het onderhavige geval, de gedeelde bevoegdheid niet uitoefent (het voorstel van de Commissie is immers nog niet aangenomen), kan de lidstaat volgens het VWEU die bevoegdheid uitoefenen. Een

dergelijke bevoegdheidsuitoefening van een lidstaat is dan ook niet noodzakelijkerwijs in strijd met het beginsel van loyale samenwerking en het institutionele evenwicht. Het kabinet ziet in het licht van dit beginsel ook geen bezwaren tegen het - vooruitlopend op de mogelijke uitkomst van de onderhandelingen tussen de Raad, het EP en de Commissie over het SRM-voorstel - werken aan een ontwerpverdrag dat overeenstemming tussen genoemde instellingen kan vereenvoudigen. Van een schending van de standstillverplichting zou eventueel sprake kunnen zijn indien het intergouvernementeel akkoord tot stand zou komen voordat er in triloog akkoord is bereikt over de SRM verordening. Mede om die reden zal dit laatste plaatsvinden voordat tot ondertekening van het intergouvernementeel verdrag wordt overgegaan. De gelijke behandeling van banken heeft geen betrekking op het intergouvernementeel akkoord, maar op het SRM.

Directie Buitenlandse
Financiële Betrekkingen

Ons kenmerk
BFB 2014-332M

Vraag 3

Deelt u de opvatting van Repasi 3) dat tegenstanders van het gebruik van artikel 114 VWEU als enige rechtsbasis voor het Europees resolutiemechanisme/fonds (SRM/SRF) zich niet langer achter de Meroni-doctrine kunnen verschuilen nu het Europese Hof van Justitie deze doctrine heeft geactualiseerd in zijn recente arrest 4) over short selling?

Antwoord

Het Hof heeft in het shortselling arrest geoordeeld dat op grond van art. 114 VWEU slechts een beperkte delegatie van bevoegdheden mogelijk is en deze alleen is toegestaan in zoverre dit noodzakelijk is om de doelstelling van harmonisatie te bereiken. Daaruit kan niet worden afgeleid dat het SRF zonder verdere voorwaarden kan worden gebaseerd op art. 114 VWEU.

Volgens het kabinet vormt art. 114 een voldoende rechtsbasis voor het SRF. Met name ten aanzien van de overdracht van contributies en de geleidelijke risicodeling binnen het fonds was voor die opvatting binnen de Raad echter onvoldoende draagvlak. Overigens heeft Uw Kamer de regering ook opgeroepen een andere juridische basis voor het toezichtsmechanisme te onderzoeken (motie Harbers van 9 oktober 2013). De Raad heeft gekozen voor de weg van een intergouvernementeel akkoord.

Vraag 4

Hoe valt een intergouvernementeel verdrag over het resolutiefonds te rijmen met de motie-Klaver 5), waarin de Kamer verlangt "dat de Europese Rekenkamer, het Europees Hof van Justitie en het Europees Parlement hun controlerende taak ten aanzien van het resolutiefonds kunnen vervullen"?

Antwoord

Het Hof van Justitie zal in het intergouvernementele akkoord worden aangewezen als bevoegde instantie om eventuele geschillen tussen de verdragsluitende partijen te beslechten. Hierdoor is zijn controlerende taak ten aanzien van het resolutiefonds gewaarborgd. Vanwege de nauwe samenhang tussen het SRM en het intergouvernementeel akkoord is ook het Europees Parlement betrokken. De controlerende taken van de Europese Rekenkamer zijn neergelegd in art. 60 van de SRM verordening. Deze worden niet geraakt of gewijzigd door het intergouvernementele akkoord.

Vraag 5

Bent u bereid voorlichting te vragen aan de Raad van State over de verenigbaarheid van het beoogde intergouvernementele verdrag met het recht van de Europese Unie?

Directie Buitenlandse
Financiële Betrekkingen

Ons kenmerk
BFB 2014-332M

Antwoord

Aangezien het verdrag tijdens het goedkeuringsproces ook aan de Raad van State wordt voorgelegd ziet het kabinet geen aanleiding om daarover separaat voorlichting te vragen.

- 1) Brief aan het Griekse Raadsvoorzitterschap, 15 januari 2014
<http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201401/20140116ATT77594/20140116ATT77594EN.pdf>
- 2) "An intergovernmental treaty on the SRM violates European law and can be challenged in the court", 16 januari 2014
<http://www.sven-giegold.de/2014/short-study-an-intergovernmental-treaty-on-the-srm-violates-european-law-and-can-be-challenged-in-the-court/>
- 3) "Assessment of the Judgment of the European Court of Justice in Case C-270/12, United Kingdom v Council and European Parliament - Impact of this judgment on the proposal of the SRM regulation" 23 januari 2014
<http://www.sven-giegold.de/2014/assessment-of-the-judgment-of-the-european-court-of-justice-united-kingdom-v-council-and-european-parliament/>
- 4) Arrest van het Hof over verordening (EU) nr. 236/2012, 22 januari 2014
<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=146621&pageIndex=0&doclang=NL&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=432067>
- 5) Kamerstuk 21501-07, nr. 1106